

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců **a) A. H., b) Ing. J. H., c) J. H.**, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2015, č. j. 31 Af 30/2013 - 164,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

Kasační stížností ze dne 14. 8. 2015 napadli žalobci (dále „stěžovatelé“) usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2015, č. j. 31 Af 30/2013 - 164, jímž bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 12. 2012, č. j. 13166/12-1400-505350, č. j. 13167/12-1400-505350 a č. j. 13168/12-1400-505350.

Stěžovatelé současně s podáním kasační stížnosti požádali o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení před Nejvyšším správním soudem. K zajištění dostatečných podkladů pro rozhodnutí o této žádosti zdejší soud stěžovatele vyzval k doložení osobních a majetkových poměrů. Nejprve se tak stalo přípisy ze dne 14. 9. 2015, č. j. 3 Afs 174/2015 - 10, 11, 12, a následně i usnesením ze dne 15. 10. 2015, č. j. 3 Afs 174/2015 - 16. Stěžovatelé na výzvu reagovali přípisem ze dne 17. 10. 2015 a 29. 10. 2015, v němž uvedli, že zasílají vyplněný formulář o osobních a majetkových poměrech, který jim byl zdejším soudem zaslán. Nejvyšší správní soud ovšem avizované písemnosti neobdržel. Vzhledem k tomu, že soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, publikovaný pod č. 537/2005 Sb. NSS), nebyla jiná možnost, než stěžovatelům osvobození od soudních poplatků nepřiznat a návrh na ustanovení zástupce zamítnout. Zároveň však stěžovatelé dostali možnost splnit podmínky řízení tím, že poplatek dodatečně zaplatí ve lhůtě 1 týdne od doručení usnesení ze dne 12. 11. 2015, č. j. 3 Afs 174/2015 - 23. Zmiňované usnesení bylo stěžovatelce a) a stěžovateli b) doručeno 18. 11. 2015 a stěžovateli c) 23. 11. 2015. Společnou reakcí byl však pouze přípis ze dne 25. 11. 2015, v němž stěžovatelé zopakovali, že prohlášení o majetku zaslali, avšak z neobjasněných důvodů není přiloženo ke spisu. Požádali proto znovu o osvobození od poplatků a o ustanovení zástupce. Na závěr rekapitulační části lze poznamenat, že lhůta

pro zaplacení poplatku za kasační stížnost za návrh na přiznání odkladného účinku vypršela stěžovatelům dnem 30. 11. 2015. Žádný z poplatků však do dnešního dne zaplacen nebyl.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 47 odst. 1 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Toto ustanovení se užíje na základě ustanovení § 120 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti obdobně.

Stěžovatelé byli několikrát řádně vyzváni k zaplacení soudního poplatku a poučení o následcích, které nastoupí v případě, že jej nezaplatí. Navzdory tomu nebyl soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, a proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

Pokud jde o opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, kterou stěžovatelé uplatnili v přípisu ze dne 25. 11. 2015, odkazuje Nejvyšší správní soud na analogickou situaci, kterou se zabýval Ústavní soud v nálezu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09. Ústavní soud tehdy mimo jiné konstatoval, že „o podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je tedy soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (srovnej např. usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2004, č. j. III. ÚS 404/04, dostupné na www.nalus.cz).“ Pro úplnost tedy zbývá poznamenat, že z žádných materiálů předložených zdejšímu soudu nevyplývá, že by se poměry stěžovatelů v mezidobí jakkoli změnil. Stěžovatelé to ostatně v nové žádosti ani neuvádějí. Za těchto okolností tak nebylo povinností Nejvyššího správního soudu o opětovné žádosti samostatně rozhodnout, neboť by takový postup vedl jen ke zbytečnému prodlužování řízení.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu